

OPERA RARA KRAKÓW 2023

Wolfgang Amadeus Mozart

LUCIO SILLA

libretto Giovanni de Gamerra

premiera 26 grudnia 1772, Teatro Regio Ducale, Mediolan

rękopis w Bibliotece Jagiellońskiej w Krakowie

AKT I

Scena 1

Cecilio

Ah ciel, l'amico Cinna

Nieba! Na próżno czekam na przyjaciela Cinnę.
Im dłużej go nie ma, tym bardziej się niecierpliwię.
Bogu chwała. Już idzie.

Cinna

Cecilio, co za radość znów cię widzieć.
Moje spóźnienie ma ważną przyczynę.
Już ci wszystko tłumaczę.

Cecilio

Nie przejmuj się moim zniecierpliwieniem...
Giunia... Najdroższa, wierna narzeczona.
Czy ciągle mnie kocha, czy o mnie pamięta?

Cinna

Oplakuje twoją śmierć.

Cecilio

Proszę, powiedz mi, kto mógł wymyślić podobne kłamstwo?

Cinna

To sztuczki Silli, który chce uwieść twoją ukochaną.
Posłuchaj mnie: niedaleko stąd rozciąga się cichy park;
jego cień skrywa groby bohaterów.
Graniczy on z pałacem Silli.
Często, razem z przyjaciółmi,
park odwiedza Giunia, by oplakiwać

ojca, którego tam pochowano.
Zaskocz ją!
Możesz na nowo obudzić w niej nadzieję,
która już zgasła; wspólnie znajdziecie pocieszenie.

Cecilio

Co za szczęście!

Cinna

Nie trać nadziei. Po tej długiej, bolesnej niewoli
Bogowie zwrócą Rzymowi wolność, a tobie – żonę.

(aria)

Vieni ov'amor t'invita

Idź tam, gdzie zaprasza cię miłość,
idź, bo wszystko mi mówi,
że pora twojego szczęścia,
jest już bardzo bliska.

Nie zawsze spienione jest morze,
nie zawsze chmurne niebo –
– w końcu zajaśnieje wesoło
spokojne i stateczne.

Scena 2

Cecilio

Dunque sperar poss'io

Więc już tak prędko
będę mógł się napawać
widokiem ukochanej?
Już wyobrażam sobie
jej zaskoczenie, jej radość.
Już słyszę, jak nazywa mnie
swoim mężem, swoim życiem.
Serce swoim biciem mówi mi
o przyszłych rozkoszach i zapowiada...
Ale czemu stoję tu sam
i roję o szczęściu, zamiast pędzić do narzeczonej?
Może właśnie teraz myśląc, że nie żyję,
pozbawiona wszelkiej nadziei,
wspominając mnie, roni łzy.

(aria)

Il tenero momento

Chwilę czułości,
nagrodę za tak wielką miłość,
serce odmalowuje przede mną,
podsuwając radosne myśli.
A co to będzie za rozkosz,
kiedy stanę u jej boku,
skoro tak wzrusza mnie
sama wizja mojego szczęścia.

Scena 3

Silla

A te dell'amor mio, del mio riposo

Celio, muszę ci coś wyznać:

miłość nie daje mi spokoju.

Przekonaj tę upartą córkę Mariusa,

żeby poszła po rozum i nie odtrącała mnie dłużej.

Jeśli trzeba, użyję siły.

Co mi pozostaje, skoro ona ciągle tylko ucieka i mną gardzi?

Celia

Musisz być delikatny, tu trzeba dyplomacji.

Wysłuchaj jej. Może w końcu zmieni zdanie.

Silla

Dam jej jeszcze dowody mojej łaskawości.

Skoro tego chce, będę z nią rozmawiał jak mąż.

Celia

Ostrożnie ponów oświadczyń.

Kochanek, który jest blisko, zwycięży tego, który jest daleko,

A pokonać nieżyjącego to już całkiem prosta rzecz.

(aria)

Se lusinghiera speme

Kiedy słodka nadzieja

nie może już sycić kochanków,

nawet wśród najwierniejszych

stałość przygaśnie.

To serce tak wierne i czułe,

ach, tak, to serce właśnie,

teraz tak nieustępliwe

w końcu się ugnie.

Scena 5

Silla

Sempre dovrò vederti

Czy zawsze muszę cię oglądać

tak nieszczęśliwą i zapłakaną?

Giunia

Nie czuję do ciebie nic oprócz nienawiści.

Tak mocno kocham narzeczonego, jak ciebie nie cierpię.

Silla

Powiedz, co ci zrobiłem,

że tak mnie nienawidzisz?

Giunia

Mam obejmować wroga mojego ojca?

Żebyś cierpiał bardziej, przyrzeknę raz jeszcze,

że nadal kocham Cecilia. Nawet jeśli nie żyje,
wciąż będę mu wierna,
bo to jego pobłogosławił mój ojciec.
Mimo, że nieludzki los mi go odebrał,
by podsycać twoje grzeszne żądze,
to i tak na zawsze będzie żył w moim sercu.

Silla

Kochaj go więc, wyniosła, a mnie,
twojego bezlitosnego wroga, nienawidź.
Pomyśl lepiej o ryzyku,
pomyśl i wtedy decyduj.
Tylko dlatego, że cię kocham,
mam jeszcze odrobinę litości i cię słucham,
Zdecyduj lepiej...

Giunia

Już zdecydowałam.
Nie przestanę być posłuszna woli
mojego zmarłego ojca:
muszę gardzić Sillą,
kochać narzeczonego
i umrzeć, jeśli trzeba.

(aria)

Dalla sponda tenebrosa

Znad tych mrocznych wybrzeży
przyjdź ojcze, przyjdź narzeczony,
by być ze swoją córką, ze swoją małżonką,
kiedy odda ostatnie tchnienie.
W swoim gniewie, barbarzyńco,
szalejesz zapamiętały.
Ale to nie jest, o podły,
najgorsza z twoich win.
Najszczęśliwsza się stanę,
kiedy będziesz z dala ode mnie
i zostaniesz sam
ze swoimi wyrzutami sumienia.

Scena 6

Silla

E tollerare io posso

Mam bez przerwy znosić te zniewagi?
Czy tyle obelg może nie wstrząsnąć duszą?
Kto doprowadził ją do tego szaleństwa?
Dyktator obrażony i wzgardzony
Przez obłąkaną kobietę?...
A jednak – co za wstyd – pragnę jej!

Pragnę? I serce Silli
nie pali się jeszcze ze wstydu?
Niech uczucie zamilknie, a ona umiera.

Kto odrzuca moją miłość,
niech drży przede mną.
Nazywa mnie okrutnym.
Niech gardzi moim sercem, moimi uczuciami –
teraz dopiero zobaczy, jak się zachowuje tyran.

(aria)

Il desio di vendetta, e di morte

Pragnienie zemsty i śmierci
rozpala moją pierś.
Każde wzgardzone tkliwe uczucie
w mojej duszy zamieniło się w furję.
Może gdy już końca będzie
dobiegał nasz fatalny spór,
zaczнешь błagać mnie o życie:
ale wtedy twoje łzy będą daremne,
daremny będzie twój ból.

Scena 7

Cecilio

Morte, morte fatal della tua mano

Śmierci, nieprzejednana śmierci,
w tym grobowcu widzimy
dzieło twoich rąk: bohaterowie,
wojownicy, przywódcy, którzy
na ziemi siali spustoszenie,
teraz uwięzieni są w marmurowych ścianach.
Setki ust powtarzały wieści o ich czynach,
a ich echu zdumiewał się cały świat.
Teraz spowiła go niema groza.
Ale kto to się zbliża?
Giunia... najdroższa? Nie jest sama;
Ukryj się, ale gdzie? O Boże,
jak mi wali serce! Co za radość! Ale co robić?
Zostać... odejść... o nieba!
Za tą urną się schowam,
by złapać oddech.

(Chór i arioso)

Chór

Fuor di queste urne dolenti

Z tych urn boleści
powstańcie dusze szlachetne
i w słusznym gniewie pomścijcie
rzymską wolność.

Giunia

Duchu ukochanego ojca,
jeśli jesteś tu przy mnie,
niech mój płacz i westchnienia
obudzą twoją litość.

Chór

Ten śmiałek, który Rzymem
chce sam rządzić z Kapitolu,
niech dziś jeszcze spadnie z tronu
ku przestrodze wszystkich pokoleń.

Giunia

Se l'empio Silla, o padre

Ponieważ okrutnego Sillę, o ojcze,
zawsze za życia nienawidziłeś,
przychodzę tu jako twoja córka,
w której żyłach płynie rzymska krew
i modlę się przed twoją urną.

Ty, najmiłszy cieniu zmarłego kochanka,
przybywaj prędko i pomóż wiernej narzeczonej.
Z dała od ciebie wstrętne są mi dni
tego gorzkiego życia.

Scena 9

Cecilio

Eccomi, o cara

Oto ja, moja droga.

Giunia

Ale co to?... Cała drzę!... Co widzę?
To ty?... Może mam zwidy?
Czy to duch, czy naprawdę ty?
Oszukujecie mnie moje oczy?
Nie wiem co robić: czy mam
uwierzyć tej pięknej iluzji?
Więc... to ty...

Cecilio

To ja, twój narzeczony.

(duet)

Giunia

D'Elisio in sen m'attendi

Na Polach Elizejskich czeka na mnie
dusza mojego ukochanego;
czym prędzej niebo musi
znów mnie z nim połączyć.

Cecilio

Najdroższa, wierna małżonko,
ta kochająca cię dusza,
tylko w tobie znajduje
swoje słodkie Elizjum.

Giunio

Kochany... więc ty wciąż żyjesz?

Cecilio

Stałością i miłością do ciebie.

Giunia i Cecilio

Radosne są moje westchnienia,
radosne moje cierpienia.

Giunia

O nadziejo!

Cecilio

Najukochańsza.

Giunia i Cecilio

Teraz kiedy drogi/droga jesteś przy mnie,
łzy płynące z oczu uczą mnie,
że w płaczu może się kryć i rozkosz.

AKT II

Scena 1

Silla

Io ti scopro la debolezza mia

Wyznam swoją słabość:
gdy mam przelać czyjaś krew,
siac zniszczenie,
w moim sercu budzą się
najstraszliwsze wyrzuty,
które rozdzierają mnie i tłamszą.
W tych chwilach miotam się – czuję lęk,
ochotę, drzenie, miłość i odwagę

Scena 2

Silla

Ah non mai non credea

Nigdy nie sądziłem,
że człowieka pławiącego się
w rozkoszach i blichtrze,
może tyle kosztować bycie okrutnikiem.

Celia

Wszystkiego już próbowałam.
Błaganiami, obietnicami, groźbami,
ani strachem nie zdołałam zmienić uczuć Giunii.

Silla

Jeszcze dzisiaj ją poślubię.

Celia

Poślubisz Giunię?

Silla

Ty z kolei zostaniesz żoną Cinny.

Celia

Co za szczęście!
Pozwól mi samej przekazać
twojemu wiernemu przyjacielowi Cinnie
tę radosną wieść.

Silla

Teraz spieszę do Kapitolu,
by dopełnić mojego planu.
Ucieknę się do podstępu, żeby zwabić
moją przeciwniczkę prosto przed sam ołtarz.

Scena 3**Cinna**

Qual furor ti transporta?
Skąd ten gniew?

Cecilio

Nie powstrzymuj mnie.
Pójdę w ślad za tyranem,
sztyletem przebiję jego pierś.

Cinna

Nie ma teraz mowy,
żebyś pozwolił ci stąd odejść.
Powiedz, co cię tak rozwścieczyło?

Cecilio

O Boże! Jeszcze drzę z przerażenia.
Zdało mi się, że w otwartym, zimnym grobie,
gdzie spoczął Marius, szkielet
swoje puste oczy na mnie obrócił
i trzy razy, ze wzdrganiem, groźnie skinął czaszką;
Usłyszałem jak gniewnie przemawia do mnie cichym głosem:
„Czemu zatrzymujesz się przy moim grobie, spiesz się,
bo nadchodzi chwila naszej wspólnej zemsty.
Niech miecz nie wisi bezwładnie u twojego boku.
Jeśli się spóźnisz i nie spełnisz dzieła, które nakazuje ci
niepomszczony duch Mariusa,
to stracisz narzeczoną, a ja – córkę”.
Nie trzymaj mnie tu dłużej.

Cinna

Jeśli ty się nie boisz,
pomyśl chociaż o życiu wiernej kobiety,
które od ciebie zależy.
Skoro jest ci tak droga...

Cecilio

Giunia! To imię!
Sama myśl, przyjacielu,
że mógłbym ją stracić,
sprawia, że gaśnie mój gniew.

Biegnij, spiesz, zabij tyrana...
O Bogowie, tymczasem moje narzeczoną
pozostaje u boku wroga? Kto ją obroni?
A jeśli przyjdzie tutaj? O Boże! Co za straszna rozterka,
co za ból, wieczni Bogowie!
Czuję w sercu lęk, niepokój, złość, strach i wściekłość
i nie wiem, które z nich wygra! Co myśleć?
Nadal nie mogę się zdecydować?
Uratuję Giunię, albo zginę u jej boku.

(aria)

Quest'improvviso tremito

To nagłe drzenie,
które narasta w mojej piersi,
nie wiem, czy jest nadzieją,
czy może gniewem.
Ale tego wzburzenia,
tych poruszeń duszy,
czy są gniewem, czy nadzieją,
niech boi się zdrajca.

Scena 5**Giunia**

Silla m'impone che al popolo, e al senato io mi presenti

Silla chce, żebym wystąpiła przed ludem i senatem.
Czego może chcieć ode mnie? Co on knuje?

Cinna

Posłuchaj: wiesz czego żąda od senatorów i ludu?
Chce twojej ręki. Potrzebuje ich zgody,
by usprawiedliwić swoją podłość.
Przejrzałem cały jego plan.

Giunia

Tylko ja sama mogę o sobie decydować.
Senat może się dać zastraszyć –
– ja nigdy.

Cinna

Jeśli tylko zechcesz,
wiele możesz zdziałać.

Giunia

Co miałabym zrobić?

Cinna

Poszłabyś z tyranem do małżeńskiej sypialni,
ale tylko po to, by skończyć tam z jego życiem.

Giunia

Nie, nigdy tak podłym podstępem
nie zhańbi się moje imię.
Pomóż mi przyjacielu, pomóż ocalić najdroższego.
Myśl tylko o tym, jak uratować Cecilia.
Zemstę zostaw niebu.

Idź. Pospiesz się.
Może Cecilio w swoim zapale już się gdzieś oddalił...
Wiesz, jaki on jest porywczy.
Na miłość boską, przypilnuj, żeby nikt go nie zobaczył.
Powiedz mu, że jeśli mnie kocha
i jeśli jest mi wierny musi zadbać
o swoje i moje życie. Opiekuj się nim.

(aria)

Ah se il crudel periglio
Kiedy pomyślę o niebezpieczeństwie,
które czyha na ukochanego,
przerażenie mnie paraliżuje
i przeszywa chłód.
Jeśli nad jego życiem
nie będzie czuwał przyjaciel,
na czyją pomoc liczyć,
na czyją litość?

Scena 6

Cinna

Ah sì, scuotasi omai
Tak, trzeba nam teraz
zrzucić to hańbiące jarzmo.
Dość już długo służyliśmy szaleństwu tyrana.
Jeśli Giunia nie chce go zabić,
znajdzie się ktoś inny, kto nie boi się
mieczem przebić jego piersi.

(aria)

Nel fortunato istante
W tej chwili szczęścia,
do której tak mu spieszo,
pomszczę cały lud –
– nikczemnik umrze u moich stóp.
Moja dłoń już jest dumna
ze swojego celnego ciosu;
Ta dłoń zemsty sięgnie go,
a jest już całkiem blisko.

Scena 7

Silla

Giunia?... Qual vista!

Kogo widzę? To Giunia?

Jej piękna twarz winna jest mojej słabości.

Ale skąd te wyrzuty?

Patrząc na nią, nie mogę się złościć:

zapominam o jej szyderstwach i wszystko wybaczam.

Scena 8

Giunia

Silla? L'odiato aspetto destami orror

Silla? Jego zniechędzone oblicze
przeszywa mnie strachem.

Uciekam stąd.

Silla

O nie, nie jestem przecież tyranem,
za jakiego mnie masz. Dusza Silli
zdolna jest do dobra. Nie zniosę dłużej
tego twojego surowego spojrzenia.

Giunia

Ty? Zdolny do dobra? Kłamca!

Silla

Posłuchaj.

Giunia

Nie posłucham.

Silla

Czy chcesz...

Giunia

Tak, chcę:
nienawidzić cię i umrzeć.

Silla

Umrzeć?

Giunia

Rzymianka śmierci się nie boi.

Silla

Czy mogłabyś...?

Giunia

Mogę – prędzej zginąć niż cię pokochać.
Precz, idź stąd.

Silla

Umrzesz, zuchwała, ale nie sama.

(aria)

D'ogni pietà mi spoglio

Straciłem wszelką litość,

podła kobieto,

skoro tak bardzo chcesz umrzeć –

– zgoda, będę patrzył,

jak twoja duma zamienia się w strach.

(Ale serce coraz szybciej mi bije...

Stracić ukochaną...

Jak barbarzyńca przebić

serce najdroższej?...)

Co ja mówię?

Straciłem wszelką godność?

Szaleję z wściekłości;

chcesz umrzeć,

okrutnym mnie nazywasz,

drżysz nikczemna,

okrutnym dopiero będę.

Scena 9**Giunia**

Che intesi, eterni dèi?

O nieba! Co to za ponura

i straszna zagadka?

Nie umrę sama? Co chcesz

przez to powiedzieć barbarzyńco?

Ale kto to? Mój narzeczony? Co się stało?

Skąd się tu wzięłeś? Przecież wiesz, że w tym miejscu nie będziesz bezpieczny.

Uciekaj kochany. Niepotrzebnie się

boisz o mnie. Pamiętaj,

że niebo broni sprawiedliwych,

i że nigdy nie będę należała do innego.

Dowodem tej obietnicy

mojej wierności tobie

i śmiertelnej nienawiści do tyrana

niech będzie moja ręka – przyrzekam ci ją.

Cecilio

Kto wie, czy to nie ostatni raz,

kiedy mogę uścisnąć

dłoń mojej bogini, ukochaną dłoń,

dowód tak stałej miłości...?

Giunia

Nie, nie bój się. Kochaj mnie,

uciekaj i trać nadziei.

Scena 10

Giunia

Perché mi balzi in seno affannoso cor mio?

Dlaczego moje obolałe serce
tak mi łomocze w piersi?

Celia

Boże! Czemu spotykam
cię całą we łzach?
Niech twój upór w końcu osłabnie.
Niech Rzym pozna w tobie żonę dyktatora.
Posłuchaj moich rad.

Giunia

Zostaw mnie w spokoju.

Celia

Chciałam zobaczyć cię w końcu radosną.
Mnie brat uszczęśliwił niepomrotnie.
Obiecał mi ślub z Cinną.
Wiesz dobrze, jak wiernie go kocham.
Zapomnę o wszystkim, co złe,
Gdy tylko odmieni się nieprzychylny los.

(aria)

Celia

Quando sugl'arsi campi

Kiedy na ziemię spaloną słońcem
pada letni deszcz,
liście i kwiaty ożywają,
a lasy i łąki
od razu pięknieją
i na nowo się pokrywają zielenią.
Podobnie kochająca dusza,
żywiąc czułą nadzieję,
po długich cierpieniach
odczuwa błogą ulgę.

Scena 11

Giunia

In un istante oh come s'accrebbe il mio timor!

Jak bardzo w jednej chwili zaczęłam się bać!
Niestety, to zapowiedź mojej rychłej zguby.
Może tyran już wie, że mój narzeczony wrócił.
Może już jest skazany na śmierć.
Wśród tylu niebezpieczeństw i bólu, co mam robić?
Co myśleć? Cała drzę.
Ale nie mogę dłużej zwlekać.
Niech senat mnie wysłucha.
Na kolanach będę błagała
o litość dla wiernego Cecilia.

Jeśli odmówi łaski,
zwrócę się do niebios. A jeśli one
zdecydują, że to ostatni jego dzień,
niech i mnie zabije ten, kto zabierze mu życie.

Scena 12

Chór

Se gloria il crin ti cinse

Tak jak spowił cię wieniec chwały,
gdy stałeś naprzeciw zastępów wroga,
tak niech spowije twoje skronie
wieniec, którym miłość cię koronuje.
Niezwyciężonym ramieniem
obejmij ją, którą tak uwielbiasz.
Gdy do lauru wojownika wpleciesz
mirt, wspanialszą jeszcze się stanie ozdobą.

Silla

Padri coscritti, io che pugnai per Roma

Czcigodni senatorowie,
ja, który walczyłem za Rzym,
ja, który dla niego zwyciężyłem,
ja, który widmo wojny domowej
zażegnałem swoim męstwem,
ja, który widzę, jak dzięki moim czynom,
pokój panuje nad Tybrem,
proszę was o nagrodę za moje zasługi.

Giunia

(Zlitujcie się, Bogowie!)

Silla

Podejdź razem ze mną do ołtarza.

Giunia

Nawet się nie zbliżaj!
Aż tak nisko upadł senat i Rzym?

Silla

Milcz, idź po rozum do głowy,
podaj mi rękę i podążaj za mną.

Giunia

Nie podchodź, bo tym sztyletem
przebiję sobie serce.

Silla

Zabierzcie tej zuchwałej kobiecie sztylet
i niech robi, co mówię.

Scena 13

Cecilio

Sposa, ah no, non temer.

Nie bój się kochana.

Silla

(Kogo widzę?)

Giunia

(O Boże!)

Silla

Więc to taką zasadzkę szykowaliście na mnie?

O wschodzie słońca zginiesz zdrajco.

Zaprowadźcie go do najczarniejszego lochu.

Niedługo już będziesz się cieszył ziemskim powietrzem.

A ty, obłudna, odpokutujesz tę zdradę skuta w łańcuchy.

(tercet)

Silla

Quell'orgoglioso sdegno

Ta dumna pogarda

dziś będzie musiała się unizzyć.

Cecilio

Nie licz na to, tyranie,

nic mnie do tego nie zmusi.

Giunia

Przyrzekam ci, kochany,

że zginę u twojego boku.

Silla

Na nic innego nie zasługujesz,

jak tylko na kajdany.

Giunia i Cecilio

Jeśli mnie kochasz

z radością pójde na śmierć.

Silla

Ta ich nieustraszona stałość,

ta wierna miłość

rozdiera mi serce,

spala mnie całego.

Giunia i Cecilio

Moja nieustraszona stałość,

moja wierna miłość

jest słodką pociechą serca

i sprawia, że nie czuję strachu.

AKT III

Scena 1

Cinna

Odimi, Celia.

Posłuchaj Celio, oto właśnie moment,
kiedy możesz zrobić coś wielkiego.

Celia

Co takiego?

Cinna

Wiem, jak wielki wpływ masz
na Sillę. Idź do niego czym prędzej
i powiedz, że niebo nim gardzi,
a Rzym nienawidzi i jeśli nie wyrzeknie się
tej ślepej szalonej miłości,
krwawy koniec czeka go lada moment.

Celia

Spróbuję, chociaż nie będzie to łatwe zadanie –
– a co jeśli moje prośby odniosą skutek?

Cinna

Obiecuję ci, że zostaniesz moją żoną.

Celia

Tak wspaniała nagroda
dodaje mi odwagi. Ile mam szczęścia,
że pośród tylu niebezpieczeństw i smutku,
będę mogła ocalić brata i zyskać męża.

(aria)

Strider sento la procella

Słyszę huk burzy,
żadna gwiazda nie błyszczy na niebie,
jednak nie ma takiej grozy,
która zgasiłaby nadzieję i miłość,
jakie noszę w sercu.

Scena 2

Cecilio

Na nic już nie mogę liczyć –
ani na nadzieję, ani na litość.
Zaopiekuj się moją nieszczęsną narzeczoną.
Niech twoja przyjaźń będzie dla niej ochroną.

Cinna

Nie myśl już dłużej o śmierci.
Jeśli Silla nadal uparcie będzie
sprzeniewierzał się obowiązkowi i rozumowi,

niech on sam raczej boi się i drży o to,
co los mu wkrótce zgotuje.

(aria)

De' più superbi il core

Serce największego pyszałka,
gdy grom Jowisza na niego spadnie,
przeszywa zimna trwoga,
ale w cieniu wawrzynu,
odpoczywa spokojny pasterz.
Niech tyran boi się
ciosów i kajdan –
tylko ten z uśmiechem znosi śmierć,
kto nie ma żadnej winy na sumieniu.

Scena 3

Cecilio

Ah no più non mi resta né speme, né pietà

O nie, mój los nie jest mi straszny.
Płaczę i drżę skuty w te łańcuchy,
ze strachu nie przed śmiercią, ale o ukochaną.

Giunia

Najdroższy...

Cecilio

O nieba! Ty tutaj!

Giunia

Pośród tych wszystkich okrucieństw
drogę do ciebie otworzyły mi
wierność, płacz, nasza miłość.

Cecilio

A Silla, mów co z Sillą?

Giunia

Łotr pozwolił mi... o Boże!
Pozwolił, żebym pożegnała się z tobą ostatni raz.

Scena 4

Cecilio

Ahimè! ti basti, o cara

Wystarczy mi, żebyś wiedziała,
że w tej chwili, bardziej niż śmierć
z ręki tyrana, dręczą mnie twoje łzy.

(aria)

Pupille amate

Kochane oczy
nie płaczcie,

przez was umieram,
jeszcze przed śmiercią.
Moja wierna dusza,
unosząc się,
wróci do ciebie
przemieniona w westchnienia.

Scena 5

Giunia

Sposo... mia vita... Ah dove

Mężu... Moje życie...

Dokąd zmierzasz? Nie idę za tobą? Kto mnie
powstrzymuje? Kto mi odpowie?...

Ale dokoła nie słyszę nic
oprócz głosu ciszy i strachu! Samo niebo
opuściło mnie i jest głuche na moje modlitwy.

A może z żył najdroższego
uszły już duch i krew... Zanim skona,

nad jego ciałem krwawiącym
chcę umrzeć... Czemu zwlekam?

Co mi więcej pozostało? Słyszę –
czy wydaje mi się? – smutny dźwięk
słabego głosu, który przyzywa mnie do siebie?

Jeśli to ostatnie słowa,
jakie padają z twoich ust,
biegnę, pędzę, by zginąć tam, gdzie ty zginąłeś.

(aria)

Fra i pensier più funesti di morte

Pośród najczarniejszych myśli o śmierci
widzę małżonka we krwi skapanego,
który lodowatą ręką, wskazuje na palącą ranę
i mówi: czemu zgon odwlekasz?

Cała drzę, tracę zmysły, umieram,
za martwym mężem, moim najdroższym,
jako wierny cień spieszę podążyć.

Scena ostatnia

Silla

Roma, il senato e 'l popolo m'ascolti

Senatorowie i wszyscy Rzymianie
posłuchajcie mnie. Oto zasłużony obywatel,
który, w ukryciu, ośmielił się łamać nasze prawo.

On to, uzbrojony w miecz, chciał zgładzić
na Kapitolu, na oczach mojej straży,
mnie samego – swojego dyktatora.

Otóż ten straszny Silla, ten nieprzejednany,
przez wszystkich znenawidzony tyran,
chce, by Cecilio został mężem Giunii.

Giunia

Czy to prawda, moje życie?

Cecilio

Kochana, co za szczęście...

Silla

Dlaczego Cinna stoi tam z boku
zatopiony w nieprzeniknionych myślach?
Nie podejdzie nawet do mnie, tylko wzdycha i milczy.
Wierny przyjacielu...

Cinna

Nie nazywaj mnie tak. To ja
ściągnąłem Cecilia z powrotem do Rzymu.
To ja chciałem zabić cię na Kapitolu...

Silla

Dość już powiedziałeś.
Wszystko rozumiem.

Celia

(Żegnaj słodka nadziejo.)

Silla

Słuchaj więc, jaki wyrok
czeka cię za zdradę:
moja siostra Celia, będzie twoją żoną.
Rzymianie, przyjaciele,
z mojej głowy zdejmuję
szacowny laurowy wieniec;
Nie jestem już dyktatorem,
ale równym wam obywatelem.
Zwracam wolność ojczyźnie,
niech lud już za nią nie płacze.
Teraz wiem, że od fałszywego
splendoru o wiele więcej warta
jest niewinność i cnota w sercu.

(final)**Chór**

Il gran Silla a Roma in seno
Dzięki wielkiemu Silli Rzym
znów może odetchnąć i cieszyć się;
na wszelką chwałę, na wszelką cześć,
zasłużył ten zwycięzca.

Giunia i Cecilio

Los, tak gorzki dla niego,
dla nas jest szczęśliwy.

Cinna i Silla

Rzymska wolność
podeptała swoje okowy.

Chór

Wielki Silla zasłużył
dziś na wszelką cześć.

Wszyscy

Występną miłość
pokonały cnota i miłosierdzie.

Silla

Jakie zwycięstwo dorówna
zwycięstwu nad samym sobą ?

Chór

Skoro dzięki Silli
Rzym znów może odetchnąć i radować się,
na wszelką chwałę, na wszelką cześć,
zasłużył ten zwycięzca.

przełożył Krzysztof Dix